

Magazín

Českého rozhlasu Pardubice

**Josef Dvořák:
Proč mám rád
rozhlas?**

Rozhovor na straně 4–5

SLOVO ŘEDITELE

Vážení posluchači, milí čtenáři,

Český rozhlas Pardubice je jedinou rozhlasovou stanicí vysílající z Pardubic, a přestože v názvu máme Pardubice, zajímá nás dění v celém kraji.

Kromě moderátorů, redaktorů a zprávařů se na pestrém programu podílí celá řada známých osobností, v odpolední Humoriádě například Josef Dvořák, Jiří Lábus, Uršula Kluková, Jan Přeučil, Halina Pawłowska, Zdeněk Troška a řada dalších. Děkujeme všem posluchačům za přízeň, a pokud o nás slyšíte poprvé, zkuste si nás naladit nebo se podívejte na náš web, případně Facebook, kde najdete řadu inspirativních článků a pořadů. Některé vám přiblížíme na následujících stránkách.

Příjemné čtení vám přeje

Jiří Kánský, ředitel
Českého rozhlasu Pardubice

ZÁLETY ALENY ZÁRYBNICKÉ

Alena Zárybnická je nejen výraznou tvář Českého rozhlasu, ale od roku 2015 také oblíbenou moderátorkou pořadu Zálety Českého rozhlasu Pardubice a Hradec Králové.

K mikrofonu si zve hosty bez ohledu na profesní zaměření. Posluchači mohou spolu s ní prožívat příběhy populárních a všeobecně známých osobností, ale i těch, kdo nestojí v centru zájmu médií, a přesto je jejich život výjimečný a inspirující. Pokud jste ve vysílání neslyšeli jejich povídání, můžete se k němu vrátit v archivu na našich webových stránkách.

A jak vnímá pořad po letech natáčení sama autorka? „Pojala jsem podezření, že rozhlasové studio je místem, kde neplatí zákony zachování energie, že tu fyzice navzdory energii prostě a jednoduše vzniká. Každé to setkání mě neskutečně nabíjí. A můžu jen doufat, že i moji hosté jsou po Záletech plni energie. Jak to říkal Zbigniew Czendlik, když odcházel z natáčení po točitých schodech z pardubického studia: „Důležité je, aby hosté neměli pocit promarněného času. Já ho tedy rozhodně nemám.““

neděle
od 9.00

JAK NÁS NALADÍTE?

Pardubice
Český rozhlas

V pásmu VKV:

Na internetu:
pardubice.rozhlas.cz
RDS: R-PCE

DOMÁCÍ ŠTĚSTÍ? PRO MĚ DOMOV

Rady do domu i do života. To je obsah nové rubriky Domácí štěstí, kterou pro naše ranní a odpolední vysílání nově připravuje známá herečka a malířka Iva Hüttnerová.

Co pro vás znamená domácí štěstí?

Na to není univerzální recept. Pro mě osobně je domácí štěstí můj domov. Já mám hrozně ráda svůj byt, místo, kde bydlím. A samozřejmě jsou to lidé, kteří do toho domova patří. Bez nich by totiž domov zdaleka neměl takovou tu magickou sílu.

Kde se ve vás zrodila láska ke starým věcem?

Nejspíše to u mě vzniklo tím, že jsem vyrostla u babičky. V Praze na Letné měla úplně obyčejný byt, kde ale byly takové ty rekvizity, které k té době patřily. Kuchyňský stůl, nad ním vyšívaná kuchařka, kamna, na kterých pořád stála konvice s meltou, háčkováné záclony, přehoz přes manželskou postel a uprostřed něj posazená panenka se širokou sukni.

Patřilo k tomu domácímu štěstí u babičky i rádio?

Ano, měli jsme takové to dřevěné rádio se dvěma knoflíky po stranách, kterými se točilo a hledaly se stanice. A tohle rádio se u nás poslouchalo od rána do večera. Vzpomínám si třeba, že jsem neodešla nikdy do školy dřív, než za deset minut sedm

hodin zahráli píseň týdne. To byly takové ty budovatelské písně, které mi pak celý den zněly v uších.

Jste známá i svými obrázky. Který byl váš první, máte ho ještě?

Jeden z mých prvních obrazů byla babička v kuchyni, u kredence. A tenhle obrázek ještě mám. Je tak trochu nešikovně namalovaný, ale má pro mě velké kouzlo a nikdy se ho nevzdám. Připomíná mi moje začátky.

Ivo, teď připravujete rubriku Domácí štěstí v rozhlasové podobě. Jak se v této roli cítíte?

Moc mě to baví, protože práci v rozhlase mám ráda. Navíc ty babičkovské rady, které tam říkám, mají své kouzlo v krásné staré češtině. Tím mnohem lépe vyní a doufám, že to baví i posluchače.

Kam na ty rady chodíte?

Pátrám ve starých časopisech jako List paní a dívek, Pražanka nebo Hvězda, ve kterých bývala moje oblíbená rubrika Rádce hospodyňky. Mám i jednu vzácnou knihu vydanou kolem roku 1810, takový bylinkář, kde je spousta těchto báječných rad.

Jaká je vaše životní rada?

Mám ráda motto, které mám napsané v kuchyni: „Kdo radosti doma nemá, ten ji marně jinde hledá.“

BABIČČINY RADY

✿ Chceme-li předejít tomu, že si domů z obchodu spolu s moukou přineseme potravinové moly, kteří se nám vzápětí v kuchyni rozmnoží, dáme balíčky s moukou před uskladněním na dva dny do mrazáku. Potom necháme vyschnout a skladujeme v uzavíratelných nádobách.

✿ Gumové podrážky bot mohou na linoлеu zanechat nepěknou památku, a sice černé šmouhy. Snáze se jich zbavíme, když si na pomoc při čištění vezmeme trochu lihu.

✿ Rychlou úlevu při drobných popáleninách, které jsme si přivodili třeba při pečení nebo žehlení, poskytne hořčice. Tu nanese na postižené místo a necháme zaschnout. Podobně nám poslouží i vaječný bílek.

✿ Zbavit se škytavky pomůže neobvyklá kombinace – cukr s octem.

✿ Chceme-li vyčistit kuchyňské prkénko, stačí nám dva pomocníci – sůl a citron. Citron rozkrojíme na polovinu, prkénko posypeme solí a řeznou stranou citronu prkénko vydrháme. Poté omyjeme běžným způsobem.

✿ „Kouše-li“ nás vlněný svetr z přírodní vlny, dáme ho na noc do mrazáku. Ráno ho zabalíme do ručníku a promneme.

✿ Aby cibule v jídle nenadýmala, a přesto si zachovala čerstvou chuť, přelijeme ji vařící vodou.

POŘÁD VTIPKUJU, JE TO MÉ PROKLETÍ

Už pět let můžete v našem vysílání každý všední den od 16 hodin poslouchat pořad Humoriáda.

Pořad, jehož spoluautory jste vy sami, jeho posluchači. Z nabízených scének, povídání či skečů v podání populárních herců a komiků si totiž sami vybíráte, co dále uslyšíte. Spolu s moderátorem je vždy ve studiu jeden z našich hereckých či hudebních kolegů. Pravidelně tak můžete slyšet Petru Černockou, Ivanku Devátou, Otu Jiráka, Uršulu Klukovou, Jiřího Lábuse, Pavla Nového, Jana Přeučila, Jiřího Krampola, Václava Vydru, Ladislava Županiče nebo právě Josefa Dvořáka, kterého jsme za vás trochu vyzpovídali.

Kdy se zrodil Josef Dvořák jako komik? Cítíte nějaký okamžik, kdy to bylo?

Určitě to nebylo ze dne na den, že by to najednou přišlo a já začal perlit a být vtipný, to určitě ne. Ale nejspíš to má souvislost s mojí maminkou. Ona měla neuvěřitelnou dikci a uměla krásně vyprávět. Většinou několik příhod najednou, dohromady. A jak se tak nakláněla do kočárku, kde jsem byl já, začal jsem na ni reagovat. Tak nějak si to představuji. A právě tam jsem někde lapa po tom vypravěčském kumštu a začalo se to ve mně uhnízďovat.

A byli se rodiče podívat na vašem představení v divadle?

K tomu se taky váže hezká příhoda. Vždycky jsem zval tatínka a maminku do divadla v Ústí nad Labem, kde jsem tehdy hrál. A jednou se skutečně vypravili a přijeli na hru, která se jmenovala Dejte mrtvý na zelenou. Když jsme po představení přijeli domů a seděli jsme u kafe, tak jsem se konečně odvážil zeptat, jak se jim to líbilo. Na to mi maminka

jen řekla: „Pěkný!“ Já jí na to říkám: „Moment, mami, jak, pěkný?“ A na to mi maminka odpověděla: „Líbilo se mi to, Pepíčku, protože v tom hraješ ty.“

Zastavme se na chvíli u skutečně legendárního filmu Jáchyme, hoď ho do stroje!, kde jste hrál automechanika. Spojila se tam vlastně vaše herecká profese s vaší zkušeností ze školy, tedy prací automechanika. Ta role vám byla ušita na míru?

Kdepak, to byla náhoda. Tenkrát si mě vybral pan režisér Lipský.

Ve filmu Jáchyme, hoď ho do stroje! jsem sice svoje původní řemeslo automechanika nijak neuplatnil, ale vyplatilo se mi během natáčení. Totiž ten Ford Mustang, ve kterém jsem tam jezdil, se mi ohromně líbil a chtěl jsem ho koupit. Bylo to nádherné auto. Jednou stálo v té dílně, kde jsme natáčeli, na takové té montážní jámě. Všichni byli pryč a já toho využil a vlezl jsem do té jámy, abych si ho prohlédl i zespoda. Teda povím vám, to byla hotová past. Ten byl v takovém stavu, že bych si asi dodneška drbal hlavu, kdybych ho nakonec koupil.

Dokážete vtipkovat i ve vážných chvílích? Třeba při policejní kontrole?

Já vtipkuju furt. Pro mě je to úplně prokletí. Já se tomu kolikrát i bráním, ale ta moje palice mi tu situaci převádí pořád někam jinam. Třeba na pohřbech. Já vidím ty věci okamžitě z jiného úhlu. Ne že bych se v takových chvílích smál, to by bylo hloupé, ale vidím tam spoustu groteskních prvků a situací, které si domyslím, co by se mohlo stát, aby to byl vtipný gag. A v takové chvíli si musím dávat dvojnásobný pozor.

Často si taky děláte legraci ze svých nohou. Čím jsou tak zvláštní?

No, teď už to není tak moc poznat. Teda ne že by se mi srovnaly, ale jak člověk stárne, už ta dynamika toho těla není tak velká, a tak si toho lidé tolik nevšímají, ale dřív to byl věčný námět pro zasmání. Já mám totiž dost nezvyklý tvar nohou, lidově se jim říká „xky“. Dole je mám zkrátka takový rozvětvený. A tak jsem si k tomu vytvořil takovou legendu, že když jsem se narodil a maminka mě dávala do povijanu, abych jí nevypadl, tak to přes kolena hodně stahovala, a tehdy moje nohy dostaly takovýto směr. Ale na druhou

stranu, na jevišti se s tím daly dělat úžasný věci.

Vzpomenete si, kdy jste byl poprvé v rozhlase?

To bylo v Ústí nad Labem, kde jsem hrál v Kladivadle. A když to divadlo začalo být trochu známé, tak nás začali zvat taky do rádia. Pamatuji si, že na nás byli nemístně přísní. Navíc nikdo v tom souboru nebyl vyučený herec. Takže oni si na nás trošičku, jak se říká, smlsli. Třeba u mě byl největší problém dýchání. A taky dodržet tečky, klesat na konci vět hlasem. A co vůbec neměli rádi, když jsem začal improvizovat. To v rozhlase považovali doslova za kacířství. Jak bylo ze studia takové to prosklené okno do režie, tak jsem tam viděl pořád režiséra, jak mlátí do textu a řve: „To tam není! To tam není! Stop! Co to tam říkáte?“ A muselo se to točit znovu.

Takže rozhlas není váš šálek čaje?

Naopak, já rozhlas miluju! Má totiž úžasnou atmosféru, burcuje, provokuje a prohání fantazii. Člověče, já jsem měl jednou kvůli rozhlasu i průšvih. Tehdy jsme byli se semaforem na zájezdě ve východních Čechách. Čekalo nás odpolední

a večerní představení a předtím pochopitelně zkouška. Já se po příjezdu ubytoval a pustil jsem si rádio, kde zrovna vysílali Čapkova Loupežníka. Já tím byl úplně fascinovaný a tak jsem se do toho zaposlouchal, že jsem zapomněl na tu zkoušku.

Co děláte, když nic nemusíte?

Řeknu to upřímně, já jsem nadšený, když nemusím nic dělat. Podle mě má člověk taky občas lenošit, protože je to normální. Nabírá při tom síly k další práci, aby ji pak mohl dělat na plný pecky.

Vaše rada nakonec, jak brát život?

Petr Nárožnýrazil heslo: Nač stahovat kalhoty, když brod je ještě daleko. A já to po něm převzal. Myslím si, že člověk by se neměl bát dopředu. To nejhorší, co může na světě být, je totiž strach. Z čehokoli. Třeba u herce: jakmile se herec začne bát jít na jeviště, tak by to neměl dělat. Stejně jako když se člověk bojí řídit auto, tak ho nemá řídit. Nejsem psycholog, ale podle mě je strach ten největší nepřítel člověka. Pryč se strachem!

každý všední den
od 16.00

HUMORIÁDA – ZASMĚJTE SE S NÁMI

Máte raději Menšíka, nebo Holzmannu? Sováka, nebo Šimka? Nárožného, nebo Horníčka? Zvolte si, kdo vás bude v daný okamžik bavit. Humoriáda je interaktivní zábavný pořad, jehož režisérem jste vy sami. Prostřednictvím hlasování máte možnost vybrat další scénku, kterou vám každý všední den po 16. hodině pustí do éteru naši moderátoři Patrik Rozehnal nebo Pavel Kučera, vždy s hostem z řad známých herců, komiků nebo režisérů.

TIPY NA VÝLET

**HRADIŠTĚ
PASTVINY
MORAVSKÁ SÁZAVA
NYKLOVICKÝ POTOK
VESELÝ KOPEC
HRAD OHEB**

Pardubický kraj se nachází ve východní části Čech. Nejvyšším bodem kraje je Králícký Sněžník, který je součástí stejnojmenného pohoří. Nejnižší bod kraje se nachází na hladině Labe u Kojic, při západní hranici kraje. Svou rozlohou 4 519 km² je Pardubický kraj pátým nejmenším krajem, má celkem 451 obcí a měst, žije zde 515 tisíc obyvatel a všichni mohou poslouchat vysílání Českého rozhlasu Pardubice – rádia vašeho kraje.

každou neděli
po 11.00

KELTSKÉ OPPIDUM

Hradiště u Českých Lhotic je největší a také nejzachovalejší keltské oppidum ve východních Čechách. Nad meandrem řeky Chrudimky mohly žít i tisíce Keltů. Po Keltské stezce dojdete do archeoskanzenu v Nasavrkách.

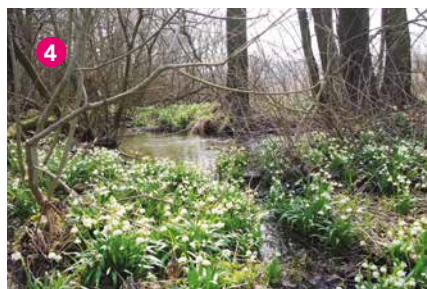
PASTVINY PRO OKO, TĚLO I DUŠI

Přehrada leží v nejnižší části Orlických hor, hráz s hydroelektrárnou má výšku 31 metrů nad terénem a délku 193 metrů. Je to nejmladší přehrada z lomového kamene postavená v bývalém Československu.

ÚDOLÍ MORAVSKÉ SÁZAVY

Podél toku Moravské Sázavy se můžete vydat pěšky, na kole nebo kolečkových bruslích. S dětmi se můžete nechat vést šest kilometrů dlouhou naučnou stezkou a odpočinout si na loučce s dětským hřištěm.

RÁJ BLEDULÍ

Údolí Nyklovického potoka, jímž kdysi vedla obchodní stezka. Je velmi půvabné hlavně díky bledulím, které zejména na jaře podél jeho toku vytváří každoročně bílý zářící koberec.

PO STOPÁCH FILMŮ

V malebném prostředí na Veselém Kopci u Hlinska vznikla celá řada pohádek, filmových příběhů i televizních pořadů. Kromě Cirkusu Humberto třeba pohádka Lotrando a Zubejda, Nesmrtelná teta nebo Sedmero krkavců.

SEČ NENÍ JEN KOUPÁNÍ

Hrad Oheb se vypíná nad stěnou přehrady a svahy okolo zříceniny jsou přírodní rezervací. Pokud se zadíváte do dále, dohlédnete do Kraje Vysočina, ke Světlé nad Sázavou, uvidíte i vesnice mezi Golčovým Jeníkovem a Chotěboří.

VÝLETY S PAVLEM KUDRNOU

Nový cestovatelsko-soutěžní seriál **Výlety s Pavlem Kudrnou** vysíláme každou sobotu a neděli od 13 hodin.

Naši reportéři vyjíždějí do všech míst naší krásné země, aby pro vás hledali zajímavé cíle vašich výletů. S mikrofonem pravidelně navštěvují hrady a zámky, jeskyně, rozhledny, botanické a zoologické zahrady, ale také třeba známé elektrárny, tajemná podzemí i hadí, krokodýlí nebo pštrosí farmy. Jejich reportáže vás určitě zaujmou a mohou být dobrým tipem pro vaše prázdninové či víkendové cesty.

Tým Výletů také zájždí s přenosovým vozem na známé akce a vysílá přímo z místa. Na své si přijdou i milovníci soutěží, každý týden hrajeme o batohy, trička, deky, hrnky a termosky a jednou měsíčně také o luxusní víkendové pobyty.

 každou sobotu a neděli od 13.00

NÁŠ KRAJ OČIMA ZNÁMÝCH OSOBNOSTÍ

MARIE TOMSOVÁ

V Chrudimi jsem prožila nádherné dětství, dodnes tam ráda jezdím ještě za maminkou, které v únoru bylo 90 let a je v plné síle a svěžesti. Mám tu spolužáky, mám tady i důvěrné kamarádky. Helena Vondráčková chodila o pět let výš než já, Petr Řezníček, dlouholetý starosta Chrudimi, byl můj partner v tanečních, Dagmar Pecková je dcera kamarádky a kolegyně mé maminky.

MARTIN DEJDAR

Já jsem z Chrasti u Chrudimi. A právě v Chrasti pan Konvalinka, strýc Nadi Konvalinkové, cvičil v Sokole a byl to náš trenér. Jednoho dne v roce 1983 nám naši příbuzní zavolali, že je u nich Naďa Konvalinková s panem Kaiserem. Já jsem říkal tátovi, že řekneme tomu Kaiserovi, ať mě připraví na DAMU. Otda na to z nejasného důvodu kývl, přizval potom i Jirku Lábusa.

IVANA ANDRLOVÁ

Dětství jsem prožila v Chocni. Rodiče doufali, že se po konzervatoři vrátím zpátky do Chocně a budu učit v tamní lidové škole umění, protože maminka je učitelka. Když se teď vracím do Chocně, jedu za maminkou a bratrem. Máme tam velký rodinný dům s krásnou zahradou. Moje sestra bydlí ve Vysokém Mýtě a moje neteř bydlí v Hradci, takže to mám všechno na trase.

KUTILSKÝ ŠPION ARTUR KUBICA

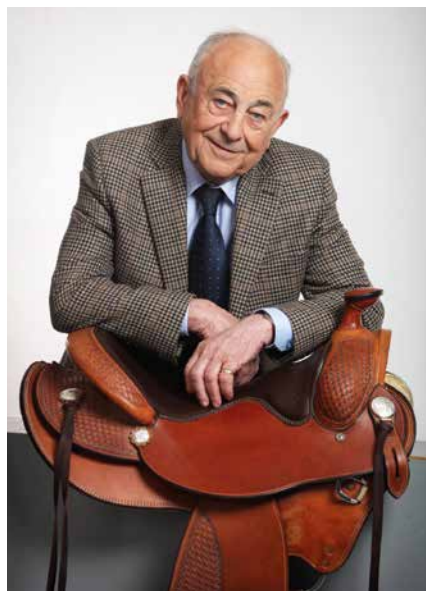
Ne nadarmo se říká, že jsme národem zahrádkářů, kutilů a zdatných improvizátorů.

Zajímá vás, jak správně položit plovoucí podlahu, kdy je nejlepší zasadit rajčata nebo co prospívá zdraví našich mazlíčků? Tohle všechno a mnohem víc se dozvíte v Hobby magazínu, který můžete v našem vysílání poslouchat každou sobotu od 10 hodin. To nejzajímavější ze

světa kutilů, zahrádkářů a chalupářů pro vás vybírá známý moderátor a nadšený kutil Artur Kubica. Jak sám přiznává, k moderování Hobby magazínu ho přivedla hlavně vrozená zvědavost. „Když přijdu k řemeslníkovi, tak se pořád na všechno ptám,“ říká Artur a pokračuje: „Jsem v podstatě takový kutilský špion.“

 **každou sobotu
od 10.00**

COUNTRY DOSTAVNÍK MIRKA ČERNÉHO

Nenechte si ujít každodenní hodinové setkání s bardem české country a autorem textu k více než šesti stovkám písní Mirkem Černým. Ten ve svém pořadu zasvěceným komentářem provází mezi evergreeny a novinkami naší i světové country scény, folku a trampské písně.

Kromě známých i méně známých písniček vybírá Mirek Černý ze svého soukromého archivu i unikátní a nepříliš známé nahrávky, výjimkou nejsou ani rarity, které u nás ještě nikdy nezazněly.

 **každý všední den
od 21.00**

HRAJEME VÁM ČESKÉ PÍSNÍČKY, KTERÉ SI ZAZPÍVÁTE

Málokdo si dovede představit rádio bez hudby. Tuto část programu regionálních stanic Českého rozhlasu má už několik let na starosti hudební dramaturg Petr Vacek.

Jak se vybírá hudba do vysílání?

Vybíráme interprety a písničky, které oslovují naši cílovou skupinu posluchačů. Tyto skladby pak necháme otestovat na reálných posluchačích. Pokud skladba úspěšně projde těmito testy, je vložena do databáze a začne se objevovat ve vysílání.

Kolik písní v databázi máte?

Aktuálně rotuje ve vysílání regionálních stanic asi 1400 písniček. Převažují české a slovenské, ale vysíláme i písničky zpívané anglicky, italsky, španělsky či francouzsky.

Jaký je poměr mezi českými a zahraničními skladbami?

Troufám si tvrdit, že regionální stanice Českého rozhlasu hrají u nás nejvíce české muziky, aktuálně se pohybujeme na nějakých 75 %.

Jakou nejstarší píseň můžeme ve vysílání slyšet?

Nejstarší píseň je teď Only You od Platters z roku 1955.

 Pardubice
Český rozhlas

TALKSHOW XAVER A HOST

Zkušený rozhlasový moderátor Luboš Xaver Veselý posílil tým Českého rozhlasu. Jeho novou talkshow Xaver a host můžete slyšet každý všední den od 13 hodin. Xaverovi hosté jsou vždy velmi zajímaví lidé, kteří mají co říci, například herci, zpěváci, sportovci, lékaři nebo spisovatelé. V hodinovém živém rozhovoru se jich Xaver ptá i na jejich sny nebo životní plány. A jak sám říká, vždy přátelsky.

Jste víc moderátor, novinář nebo spisovatel?

Novinář ani nechci být, nějak mi to v dnešní době zavání vším možným. Spisovatel je zas ten, kdo umí pracovat s literaturou. Napsat knížku neznamena být spisovatel, stejně jako usmažit doma řízky neznamena, že je člověk kuchař. Takže jsem moderátor, nebo jak já říkám žvanil.

Máte za sebou kromě dvou menších hereckých rolí i jednu hlavní. Hercem se necítíte být?

To rozhodně ne. Herectví má svoje zákonitosti, pravidla. Já jsem při natáčení filmu Jedlíci strávil 14 dnů s herci, kteří svou profesi ovládají dokonale. A tam jsem zjistil, že mě to vlastně vůbec nebaví. Víte, co je na tom nejhorší? To čekání. Ráno vás přivezou na natáčení, vy jenom sedíte a třeba čtyři hodiny čekáte. Pak vylezete do světla, řeknete, co jste se naučil, paní Žilková vám odpoví a vy našťavaně odejdete. Tohle se udělá třikrát za sebou a můžete si zase jít sednout a čekat. Po pravdě, je to obdivuhodná profese, ale já se raději držím svého kopyta.

Jste bývalý hudebník. Na co jste vlastně hrál?

To už je zajímavější otázka, protože hudbě jsem se věnoval hodně. Hrál jsem na kytaru a v jednu chvíli opravdu dost dobře. Ale hraní a zpívání je hodně náročné a já už bych to dnes asi nezvládl fyzicky.

Moderujete hodinovou talkshow na regionálních stanicích Českého rozhlasu nazvanou Xaver a host. Co vás napadlo, když nabídka přišla?

Nejdřív jsem si myslel, že si ze mě někdo dělá legraci. Ale pak jsem se nad tím zamyslel a říkal jsem si, že je to logické. Na soukromé stanici jsem moderoval od roku 2002, což bylo fakt dlouho. A poslední dobou jsem měl pocit, že moje publikum stejně jako já jednoduše zestárlo a přeladilo na jiné rádio. A s tím, které přišlo po něm, jsem si už tak dobře nerozuměl, protože ti lidé se narodili, když mně bylo třicet. Takže jsem to vnímal tak trochu jako posun za svými posluchači, se kterými si rozumím.

Jak hodina s Xaverem vypadá?

Posluchačům se snažím přiblížit pomocí rozhovoru hosta tak, jak ho neznají. Ale vždy přátelsky. Navíc se snažím, aby to byl absolutně čistý žánr. Nechci nic vylepšovat, chci nabídnout čistý rozhovor.

PÁR OTÁZEK NA TĚLO

Poslední večeře v životě?
Cokoli s bramborovým salátem.

Váš vztah k dietám?
Partnerství.

Oblíbená turistická destinace?
Las Vegas.

Na co se zrovna těšíte?
Že pojedu do Las Vegas.

Káva, nebo čaj?
Kafe.

Pivo, nebo víno?
Ani jedno. Nepiju alkohol.

Rohlík, nebo chleba?
Rohlík.

Kniha, nebo film?
Nejdřív film a potom kniha.

**každý všední den
od 13.00**

Pardubice
Český rozhlas

**ZAŽILI JSTE
S NÁMI...**

MASOPUST

Už v lednu jsme za našimi posluchači vyrazili na masopust do skanzenu na Veselém Kopci nedaleko Hlinska.

DOPRAVNÍ PODNIK

Každoročně spolupracujeme s Dopravním podnikem Pardubice při dnu otevřených dveří, který navštíví stovky návštěvníků.

GASTRO SLAVNOSTI

Přímo ze středu náměstí v Litomyšli vysíláme přímý přenos z Gastronomických slavností M. D. Rettigové.

FRESH FESTIVAL

Na Fresh festivalu v Pardubicích byl v dopoledním přímém přenosu hostem Jitky Slezákové a Zdeny Kabourkové Zdeněk Pohlreich.

DEN S ROZHLESEM

Na Smetanově Litomyšli připravujeme celodenní program „Den s Českým rozhlasem“ v Klášterních zahradách.

KONCERT

Koncert pro posluchače Českého rozhlasu Pardubice jsme uspořádali v Moravské Třebové, nádvoří tamního zámku nám bylo skoro malé.

STROJNÍ SOBOTA

Malebné městečko Ústí nad Orlicí organizuje pro obyvatele a návštěvníky mnoho akcí. Tentokrát jsme přijeli na Strojní ousteckou sobotu.

PIVNÍ FESTIVAL

V Holicích se koná tradiční Pivní festival, který není určen jen pro milovníky piva, ale i pro obdivovatele dechovky.

ZÁLETY

Naše posluchače zveme na natáčení pořadu Zálety Aleny Zářbynické do Divadla 29, které sídlí ve stejné budově jako naše rozhlasové studio.

POCHOUTKOVÝ ROK NA SLADKO

Máte v rodině tradiční recept na sladký pokrm? Podělte se o něj a vyhrajte vybavení do kuchyně v celkové hodnotě 100 000 Kč.

Porota složená z michelinského šéfkuchaře Pavla Pospíšila (vpravo), vášnivě kuchařky Nadi Konvalinkové a ambasadora tradiční české kuchyně Jaroslava Sapíka (vlevo) vybere ty nejzajímavější recepty a odmění je. Recepty můžete posílat přes formulář na adrese www.pochoutkovyrok.cz nebo poštou s heslem „Pochoutkový rok“ na adresu Český rozhlas, Vínohradská 12, 120 99 Praha 2.

 každou neděli od 10.00

ŠMETRDÓLE

Uhněteme vodánek z 200 g hladké mouky, 3 žloutků, špetky soli, 1 lžice octa, 2 lžic zakysané smetany, 1 lžice rumu a 7 lžic vody. Druhé těsto uděláme ze 100 g hladké mouky a 280 g studeného másla. Vodánek rozválíme na placku, na ni rozprostřeme druhé těsto a skládáme směrem do středu. Po 60 minutách v lednici rozválíme a skládáme, opakujeme třikrát. Těsto rozválíme na tenkou placku a rádýlkem vykrájíme 2cm proužky a navijíme na kovové trubičky. Potřeme vejcem s lžící mléka. Pečeme při 180 °C 20 minut. Stahujeme z trubiček až po vychladnutí. Plníme krémem připraveným ve vodní lázni ze 6 bílků, 360 g cukru krystal, šťávy z ½ citronu a 5 lžic meruňkové marmelády.

MASOPUSTNÍ KOBLIHY

Do 250 ml vlažného mléka rozdrobíme kostku droždí, zasympeme troškou cukru a mouky. Necháme vzejít kvásek. Předem uvařené brambory ve slupce nastrouháme a přidáme 500 g polohrubé mouky, špetku soli, kvásek, 3 žloutky, 30 g cukru, 30 ml oleje, nastrouhanou kůru z 1 citronu, šťávu z ½ citronu a 2 panáky rumu. Těsto vymícháme a necháme půl hodiny vykynout. Potom ho vyválíme na 2 cm vysokou placku a formičkou na větší kolečka vykrajujeme koblížky. Do koblížků uděláme shora důlek a tou stranou ho dáme do rozpáleného oleje. Smažíme 5 minut z každé strany. Necháme okapat na ubrusku a vychladnout. Do důlku dáme lžičku marmelády a pocukujeme.

PERNÍKOVÁ ROLÁDA

V zadělávací míse smícháme 900 g hladké mouky, 1 lžičku mleté skořice, 1 lžičku jedlé sody, 500 g moučkového cukru, 8 lžic mléka, 4 vejce, 2 lžice medu, 2 lžice marmelády, půl sáčku perníkového koření, 4 rozdrcené kuličky nového koření a 4 roztlučené hřebíčky. Vše promícháme a vypracujeme tužší těsto, které rozdělíme na tři díly a rozválíme na placky vysoké asi 4 mm. Každou placku pomazeme oblíbenou marmeládou, klidně pokaždé jinou, a srolujeme. Potřeme olejem, zabalíme do pečicího papíru a v něm rolády pečeme při 175 °C asi 30 minut. Pak troubu ztlumíme na 150 °C a dalších ještě asi 15 minut dopékáme. Necháme zchladnout a podáváme.

POMŮCKY: ORNÁT, URUK	UKRAJIN- SKÉ MĚSTO	ASJSKÝ STÁT	OSOBA	EVRO- PANKA	ČASTO ČÍST		JEDNOTKA ELEKTRIC- KÉHO ODPORU	DEMOKRA- TICKÁ UNIE (ZKRATKA)	MODRÝ TRPASLÍK Z KRESL- SERIÁLU	SMAŽENÉ PEČIVO	SVRCHNÍ LITURGIC- KÝ ODĚV PŘI MŠI	DIAPOZITIV (SLANG.)	PŘIVLAST- NOVACÍ ZÁJMENO	LÍČENÍ NĚČEHO LEPŠÍM, NEŽ TO JE	SLOVENSKÉ POHOŘÍ
ZLODĚJ						VYNAHRA- DIT ZTRÁTU									
ODEBRÁNÍ						1. DÍL TAJENKY NÁZEV HLÁSKY Ř									
BEZ ODKLADU								MÍT URČITÝ OBSAH DOMÁCKY NATÁLIE							
VODÁK							NULOVÝ VODIČ ŠUMAVSKÝ PRALES						POLNÍ MIRA DŮVĚRA (HOVOR.)		
	ZADRHNU- TÍ V ŘEČI (HOVOR.) ZÁPAL					CHYSTAT SE NA CESTU RYZÍ						SLONÍ ZUBY VYROBĚNÁ NA STAVU			
ODPOVĚD- NOST ZA NĚCO ZLEHO					SPŘEŽENÍ RADIO- AKTIVNÍ PRVEK						SLOVENSKÁ ČÍSLOVKA VYZNAVAČ MÓDY				ODBORNÍK V NAUCE O MRAV- NOSTI
VYSOKÉ KARTY				STAROVĚKÉ MĚSTO FILMOVÝ TV KANÁL				ODŘÍKÁNÍ NERVOVÝ ZÁŠKUB TVÁŘE							
INICIÁLY TĚSNO- HLÍDKA			HRÁBĚMI SHRNOVAT CITOSLOV- CE TIŠENÍ							OBDAŘIT ZNAČKA RADIA					
2. DÍL TAJENKY								AUTOŘI VÝSMĚŠ- NÝCH DĚL							
JMÉNO SKLADA- TELE DVOŘÁKA								PLÁŠTÍK							

 Pardubice
Český rozhlas

Humoriáda – zasmějte se s námi

každý všední den od 16 hodin

Pardubice a okolí 104.7 FM | R-PCE